

Tsippi Fleischer – Symphonies I – V

1 SYMPHONY NO. I (1995) op. 33 [10:12]

Salt Crystals

Warsaw Philharmonic, *Gérard Wilgowitz*
Israel Music Center (IMC, 1997)

2 SYMPHONY NO. II (1998–2000) op. 48 [10:11]

The Train

Moravian Philharmonic, *Jiří Mikula*
Israel Music Institute (IMI 7242)

SYMPHONY NO. III (1998–2000) op. 49 [16:59]

Regarding Beauty

- 3** First Exposition [06:39]
- 4** Second Exposition [03:40]
- 5** Third Exposition [06:40]

Moravian Philharmonic, *Jiří Mikula*
Israel Music Institute (IMI 7243)

6 SYMPHONY NO. IV (2000) op. 51 [23:05]

A Passing Shadow

Soloists: Eyal Sela – folk woodwinds

Yinon Muallem – folk percussion

Members of the Prague Philharmonic, *Jiří Mikula*
Israel Music Institute (IMI 7265)

7 SYMPHONY NO. V (2002–2004) op. 54 [17:15]

Israeli-Jewish Collage

Moravian Philharmonic, *Mirko Krájčí*
with magnetic tape based on Jewish prayers,
the voice of the Israeli rock singer Shalom Hanoch,
and the Jerusalem “Renanot” Shofar Players
Israel Music Institute (IMI 7537)

Total time 77:47

Made in Israel 2004
©All Rights Reserved

VIENNA MODERN MASTERS

Khlesplatz 6, Apt. 2309
A-1120 Vienna, Austria

AUSTRIA AND CDE MUSIC

116 North Lake Avenue,
Albany, NY 12206, USA
www.xs4all.nl~gdv/vmm
email: vmm@chello.at

Recording supervision and mastering:

Symphony No. 1: **Classichord CD**, Warsaw

Symphonies Nos. 2,3,5: **František Poul**

Symphony No. 4: **Yuval Carin & Jiří Zobac**

The magnetic tape for Symphony No. 5 was
produced in cooperation with **Didi Fire***

Final editing and mixing of CD:

František Poul

English: **Gila Abrahamson**

Graphic design: **Esther Madar**

Printing of booklet: **Mai**, Tel Aviv

CD manufacture: **CDI**, Israel

Overall production coordinator:

Tsippi Fleischer

* At the Jaffa Electronic Music Studio of the
Israel Contemporary Players

Tsippi Fleischer (b. 1946, Israel)

Fleischer's creative output embraces a period of more than thirty years during which her works have gained her a great deal of international recognition. She was awarded the Acum Prize (Israel Composers and Publishers) for her life's achievement; the Prime Minister's Prize on the occasion of Israel's 50th anniversary; the Unesco-Paris (Rostrum) Prize for Composition (**The Gown of Night** and **In the Mountains of Armenia**); the Acum Prize for the Encouragement of Composition (the cantata **Like Two Branches**); Israel's Public Council for Culture and Art Prize (**Oratorio 1492-1992**); awards and prizes of the governments of Finland, the United States and Germany, amongst others. Her compositions appear on compact discs of Opus One (U.S.A.), Vienna Modern Masters (Austria), and Aulos (Germany).

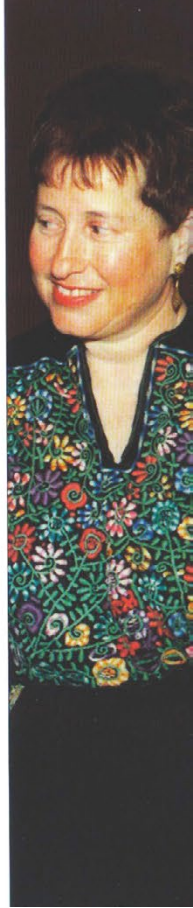
Tsippi Fleischer was born in Haifa. She studied piano and theory formally at the Rubin Conservatory of Music, Haifa, and matriculated from Haifa's Reali School in the oriental stream. Her academic degrees include: BMus in Theory, Composition and Conducting – the Rubin Academy of Music, Jerusalem; BA in Hebrew Language, Arabic Language, Literature and History of the Middle East – Tel Aviv University; Music

Teacher's Diploma – the Levinsky College for Higher Education, Tel Aviv; MA in Music Education – New York University; MA in Semitic Linguistics – Tel Aviv University; PhD in Musicology – Bar Ilan University, Israel. Her doctoral thesis focused on historical research into the origins of Cherubini's *Médée*, and on an in-depth analysis, using a combination of Heinrich Schenker's and Jan LaRue's analytical methods.

Fleischer is one of the most active contributors to the ideology of the connection between composition and music education in Israel. Her fostering of the ability to harmonize, her pioneering research into Hebrew Song in its full historical and stylistic implications and the synthesis between east and west – all these have led to the emergence of new generations of musicians under her tutelage (conductors, composers and educators). In the coming years her writings on the following subjects will be published: a Book of Hebrew Song, covering 120 years of its historical musical

Receiving the
Israel Prime
Minister's Prize
for Composition
(1998)

Photo: Dina Guna

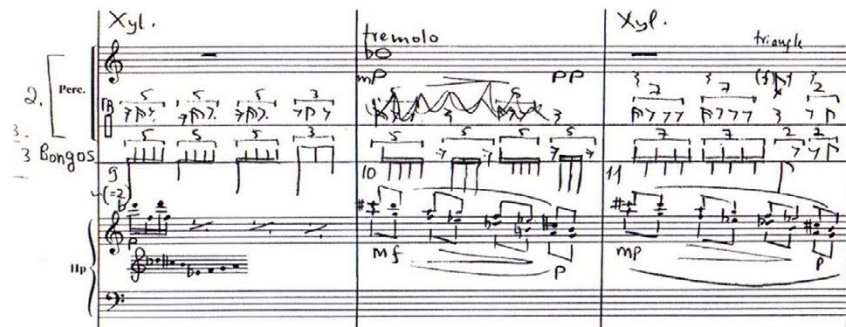

development (the first full treatment of Hebrew Song to date); a book dealing with the teaching of harmonization of songs (in a method she developed); and a monograph on the harmonic language of the Israeli light-music composer, Matti Caspi.

After having been immersed in the connection between east and west in her compositional oeuvre – in a variety of genres – Tsippi Fleischer is now devoting her energy to the clarification of her philosophical and spiritual ideas through the medium of large-dimensional works – operas and symphonies. In October 2002 the world premiere of the opera **Cain and Abel** was presented (in a combined production of the International Biennale for Contemporary Music at the Tel Aviv Museum and the Festival of Israeli Music at the Jerusalem Theatre). At the moment she is completing her chamber opera **Victoria** (after Sami Michael's novel about the life of Jews in Iraq), and is planning to write more symphonies and a Grand Opera in Akkadian.

In addition to the above, she is currently putting together two albums of smaller compositions, to appear after the present CD; the first is documentary, the second, introspective. The documentary CD is a representative collection of the many performances and interpretations of the song-cycle **Girl-Butterfly-Girl** in a number of languages and

in many different versions. The double introspective album to appear later will allow for a perspective of the spiritual and musical approach from which, since the end of the 90s, Fleischer has fashioned dramatic vocal compositions to texts by poets such as Paul Verlaine, Else Lasker-Schüler, Dan Pagis, Uri-Zvi Grinberg, Pinhas Sadeh and Avot Yeshurun.

מתוך כתב יד
פרטיתורת
הסימפוניה
הראשונה: מקצבי
ההקשה הם חלק
ממבע הסטאביליות
שבטבע

From the
manuscript of
Symphony No. I:
the percussion
rhythms are part of
the expression of
stability in nature

Conductors

Gérard Wilgowiez

(Symphony No. 1)

Born in France in 1945.
He is a graduate of the Paris Conservatoire where he was awarded a number of prizes.
He studied with Sergiu Celibidache.

Conducting chamber and symphony orchestras is his main field of interest; most of his work is concentrated at festivals and in concerts and workshops in France, Switzerland and Poland.

Jiří Mikula

(Symphonies Nos. 2,3,4)

Born in Prague in 1961.
He is a graduate of the Prague Academy of Music and holds a PhD in Fine Arts. He focuses on the conducting of opera and symphony orchestras. As chief conductor of Prague's State Opera, he travels widely with their productions. In the early 90s he appeared with Yehudi Menuhim in Paris. He has recorded an extensive contemporary repertoire under the Vienna Modern Masters label.

Mirko Krajči

(Symphony No. 5)

Born in Slovakia in 1968.
He graduated *cum laude* from the Conservatory and Academy of Music of Bratislava in conducting and composition. At Radio Slovakia he specializes in recordings involving sophisticated studio techniques. He has conducted a number of orchestras in Slovakia and the Czech Republic with which he has toured throughout Europe.

The Story of the Disc

(Tsippi Fleischer, July 2004)

The idea of working in the symphonic medium began to appeal to me after my **Oratorio 1492–1992** had been produced. The power of the medium was exciting, truly fascinating. At the time I was in the midst of work on the series of **Four Multimedias in Ancient Semitic Languages**; it was impossible to interrupt the process of their composition, then at its peak. But I could already daydream, had started hearing intimations of music to come: the symphony orchestra was waiting in the wings. It seemed obvious to me that each symphony would bear a poetic name and each would be dedicated to a significant personage in my life.

So it was that in the summer of 1995, the **First Symphony** took shape, while I was composer-in-residence in a Californian retreat to which I had been invited.* It is pastoral in nature with the poetic title Salt Crystals and is dedicated to the memory of the thrilling meeting with the

גבישי המלח יודעים
לספר לנו סיפורי
אגדה מרתקים.
הם כסימבול
לפסטוראליזם של
סימפוניה מס. 1

* My journey into the genre of opera began at the same time with the composition of my first opera, "Medea".

Salt crystals embody stories of events long past. They symbolize the pastoral nature of Symphony No. 1

I boy from Grade I, **Shimon Novomiast** (later to become the world-renowned robot scientist and poet Shimon Nof), "the top pupil in the class", whom I remembered fondly from a particular moment in our childhood. This memory was vividly rekindled when we reminisced, 40 years later, at a class reunion of alumni on the campus of Bet Biram's Reali School in Haifa in 1994.

After the symphony was recorded in 1996 with the Warsaw Philharmonic, it was performed in the United States (Chicago, February 1998).

The pastoral intensity stems from the two basic forces of nature pitted against one another: the stable and the mobile. One half of the orchestra, in which there is a consistent underlying combination of strings and percussion, represents stability, while the second half of the orchestra bursts out in waves of sound, indicating mobility. Between the two, some lesser elements appear in gentle motion (a set of flutes, the "talking" bassoon, flashes of color on the piccolo-triangle-double bass and others).

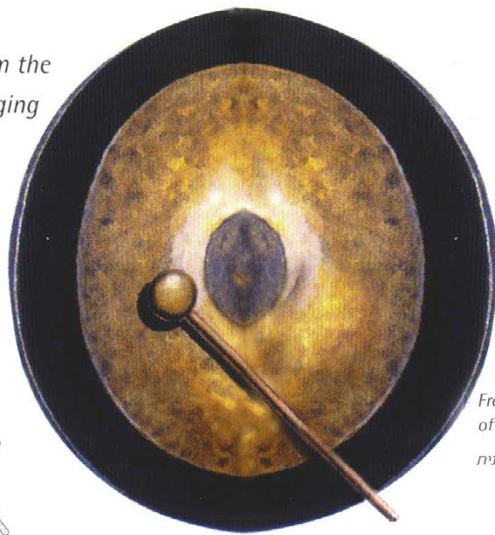

Grade I children in the yard of the Reali School elementary classes, Haifa, 1952, the Carmel-Hadar branch, near "Wolfson House". The two children at the extreme right – Shimon (standing) and Tsippi (sitting)

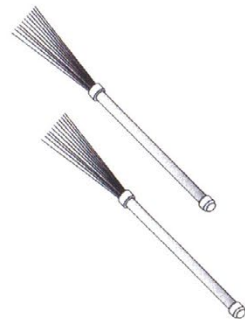
The **Second Symphony, The Train**, with its ample use of percussion instruments, is dedicated to the earliest of my colleagues – a friend from the days when I was actively involved in the world of light music – the percussionist, **Yossi-Peppo Levy**. Peppo has the fine attribute of being caring and dependable and has always been there for me throughout life's journey – in any situation and in any enterprise. Each "coach" of the train provides us with a different emotional experience – which makes for drama.

There is a single ongoing harmonic process from the symphony's beginning to its end, and the chugging of the train is heard like a motto gracing the journey in its initial and concluding moments. Each "coach" is presented with its individual orchestral character.

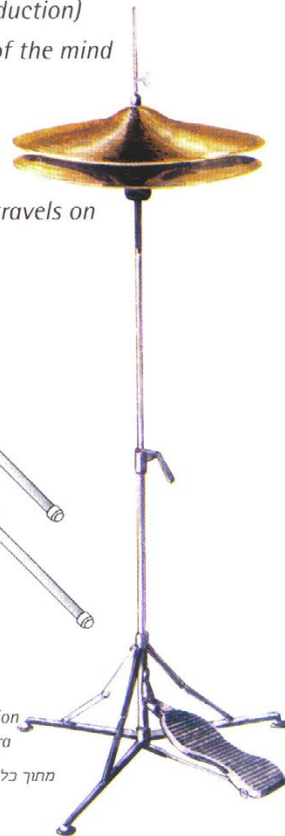
These are the six sections without divisions between them:

- A The train's journey (Introduction)
- B The monotonous vector of the mind
- C Intoxication of love
- D Terrorism of cruelty
- E Depression
- F Heavily-laden, the train travels on (Finale)

From the percussion section of the symphony orchestra
מתוך כלי ההקשה בתזמורת הסימפונית

Yossi-Peppo Levy

Yossi-Peppo Levy, an inspiring and accomplished percussionist, at home in a surprising variety of styles and with many different drums

The **Third Symphony**, pictorial in nature, is titled **Regarding Beauty**. The beauty spoken of is my revelation of inexhaustible beauty that is available to us in this world of ours. I was inspired by two different sources of beauty – both the image of the idealistic teacher **Miriam Hed-Oppenheimer*** to whom I have dedicated the symphony, and the "shock of beauty" which struck me during my visit to the amazing palaces of St. Petersburg (October 1998). For me Miriam signifies inner beauty and St. Petersburg (formerly Leningrad) – beauty of the external world.

Symphony No. 3 is a multi-thematic fugue using the orchestral instruments rhapsodically. My fascination with beauty resulted in the composition of 24 themes set out in three expositions. The themes portray images, exploiting the colors of the various instruments. As their climax the 24th theme is heard – I call it "Scene of Vitality": it is the longest and most agitated of all the themes (with descending virtuoso passages in which the piano and marimba timbres stand out) and it also appears between the expositions and in the Finale. A "background unit" enriches the general Sound – piano, harp and vibraphone, 3 gongs, 3 cymbals, 4 Chinese blocks. The 17 positions of the opening chord in the piano are the basis for the "background unit" (and can be found in the explanations at the beginning

of the score of this symphony, published by the Israel Music Institute).

The Second and Third Symphonies came into being simultaneously. I was simply bursting with ideas, and the involvement with both works at one and the same time and the huge difference between them, resulted in an indescribable flow of productivity. During the week of Chanukah, December 1998, I worked with great intensity, preparing the first drafts of both symphonies while staying at Bet Daniel, Zichron Yaacov; and during the winter, December 1999 – January 2000, I completed the scores during a longer stay at Nahsholim, a resort on the seashore between Tel Aviv and Haifa. I needed complete isolation in order to be able to cope with the drive to complete both compositions at the same time and to maneuver between the two progressions of compositional catharsis. For more than a year I had been yearning to complete these two scores.

Both symphonies were given their world premieres at the "Fifth International Festival of New Music" in the Czech Republic at Olomouc, during the summer of 2000. It was then that I met the conductor Jiří Mikula.

**Miriam
Hed-Oppenheimer**

* Miriam passed away in the summer of 1998. During the years 1993-1996, we cooperated in the important Forums of Hebrew Song, events which I produced with my students at the Levinsky College for Higher Education.

**Her inner beauty
shines from the
eyes of the
exceptional
teacher, Miriam
Hed-Oppenheimer**

On a cold, wintry Jerusalem evening in January 1997, I heard the Irish virtuoso Ross Daly performing on string and plucked instruments of the Near East and the Mediterranean Basin. From then on, through an upwelling of deeply felt spirituality, I was thinking of my

Fourth Symphony. The oriental world, of which I am a part, would not leave go of me. Daly's playing excited me, inspired me – I even visited him in Crete. In October 2000 I found myself in Shavei Zion, on the shore of the Mediterranean between Haifa and Acre, composing feverishly, with palm trees and an Israeli autumnal sun in the background. After a few days, the continuous melodic line with its additive character had emerged, one without any western formal limitations; I orchestrated it immediately for string orchestra with minor additions, and with a hollow-sounding harmonic resonance.

I envisaged a special role for two improvising soloists – one on wooden wind instruments and the second on percussion. It was a relief to submerge myself in this mood just when the El-Aksa intifada had broken out. However,

the circumstances certainly influenced the fate of the symphony's poetic name – **A Passing Shadow**: one must believe that the shadow will indeed pass. I returned to Haifa with the draft and completed the full score.

The composer Max Schubel is president of the prestigious American record company, Opus One; even though it is situated in New York, in the epicenter of the commercial western world, it has maintained its artistic profile conscientiously for many decades now. On hearing my music, pervaded as it is with the distinctive atmosphere of this area, he sent me a most encouraging letter, offering

to produce the first compact disc of my works. This symphony indeed has a particularly exotic flavor and is dedicated to **Max Schubel** in gratitude.

It is performed here by members of the Prague

Max Schubel

Composer **Max Schubel**, the unassuming president of **Opus One**, is particular in the choice of music for his company's CDs.

Soloists of **Symphony No. IV** with their numerous instruments: on the right – **Eyal Sela** (ethnic woodwinds), on the left – **Yinon Muallem** (drums)

0/54
ed
TACTET
long notes
mp

TACTET

0/54

pp

13c

19

30

31

32

33

0/54
ed
TACTET
long notes
mp

TACTET

0/54

pp

13c

19

30

31

32

33

0/54
ed
TACTET
long notes
mp

TACTET

0/54

pp

13c

19

30

31

32

33

0/54
ed
TACTET
long notes
mp

TACTET

0/54

pp

13c

19

30

31

32

33

0/54
ed
TACTET
long notes
mp

TACTET

0/54

pp

13c

19

30

31

32

33

העמוד הראשון של
דראפט הסימפוניה
הרביעית. בתוך שני
קווי החמשה
כתובים כל תפקידי
התזמורת -
בחלוקת צבעים:
line המיתרים
הבסיסי בשחור,
הוראות לאלתור
הסולנים בתוך
מסגרת אדומה,
תנועת שלושת
האבובים בירוק,
unit הקונטרבס עם
הנבל בכחול,
חלקי צורה בכחול,
אפיוזדות מיוחדות
של הויולות והצ'לי
בחום

Page one of the
draft of
Symphony No.
IV. All orchestral
parts appear on
the two lines of
staff,
differentiated by
color: the basic
string line is
black;
instructions for
the soloists'
improvisations
come in a red
frame; the
movement of the
three oboes is
green; the
double bass +
harp unit is
blue; formal
sections are
orange; special
episodes of
violas and cellos
are brown

Philharmonic together with the Israeli soloists Eyal Sela (woodwinds) and Yinon Muallem (percussion).

In the score I gave implicit instructions so that the improvising soloists would be in coordination with the orchestral flow. That is to say: the conventions are overturned: the composition of the accompaniment preceded the solo within a homophonic texture. A different solo may be improvised in each and every performance. The orchestral part is noted down meticulously and in full. Within the homophonic totality, the orchestral accompaniment is extremely melodic. Merging into the coherent string ensemble is a special "unit" made up of double bass and harp – a type of melodic cell, somewhere between ostinato and pedal point, which does not recur in this precise form at any stage. The woodwinds in order of appearance: bansuri – an Indian

flute; a Turkish clarinet. The percussion instruments in order of appearance: zarb (a Persian drum resembling a large wine goblet); udu (a Nigerian ceramic drum); a Pakistani darbuka; mazhar (a Turkish frame-drum); kahun (a Spanish instrument resembling a wooden box).

Symphony No. IV is a single breathing organism from beginning to end, divided into two by two minutes of the soloists' improvisation on their own. This improvisational interlude occurs before the entry of the orchestra, and immediately after, the Turkish clarinet appears for the first time. The organism develops from tranquility to dynamism, and in the Finale evolves into intense turmoil, an agitated storm. The motion of the 3 oboes symbolizes the "passing shadow" idea.

In the pictures below: Tsippi Fleischer and Jiří Mikula with Eyal Sela (wind instruments) and Yinon Muallem (percussion) during the recording of Symphony No. IV

Photography: Dina Guna

Immediately after the death of the intellectual humanist, **Noa Jepheth**, my life underwent a change.* She was an outstanding pedagogue with a strong correlation between music and Judaism as facets of her Israeli cultural being; she was driven to the passionate accumulation of spiritual treasures throughout her life. I found a suitable space for her legacy in a special corner devoted to her memory in the Levinsky College of Higher Education. And then, while arranging and classifying the shelves containing these treasures of hers, I found myself, during sleepless nights, delving into the variety of writings and documents surrounding me. They presented a never-ending source of profound spirituality. I could not but burst out with the

Fifth Symphony which would be dedicated to her, titled: **Israeli-Jewish Collage.**

The four flowing audio-lines come at the ear from every direction and develop expressions from the rhetorical/dramatic point of view. These progress from the ideal of construction, through the battle for survival, and until the dreamed-of calm which will perhaps one day accompany all of those who live in this country; it is easier said in art than done in reality...

The work was commissioned for its world premiere by the Jerusalem Symphony Orchestra. The Vienna Modern Masters label initiated its production even earlier. **Symphony No. V** was performed and recorded by the Moravian Philharmonic. The shofar players from the "Renanot" Institute of Jerusalem joined the dominant magnetic tape with versions of the Hebrew prayer Kol Nidrei** (the richness of sources of oriental cantorial singing is apparent), and the voice of the pioneer of Israeli rock – the well-known artist Shalom Hanoch, who repeats over and over "ken, hamatsav kasheh" – yes, the situation is difficult.

Of the five symphonies, this is the most ethnic in flavor.

The compositional process lasted for two full years, from May 2002 until May 2004, with the "sectional catharsis" involving sophisticated studios of various sorts in Israel and overseas, work in Jerusalem with the group of shofar players, as well as a stay in residence for the formation of the orchestral draft at "Keshet Eilon" in the western Galilee.

Noa Jepheth

* She passed away in February 1999.

** The important prayer from Yom Kippur, the Day of Atonement, the holiest day of the Jewish religion.

On listening to **Symphony No. V** one may begin to appreciate the endless aspects of **Noa Jepheth's** cultural and spiritual image

A group of Jewish shofar players standing on a hill, calling out to the heavens. In the background – a sketch of Symphony No. 5 laid out on one single page

להקת שופרות יהודיים
עומדת על גבעה
ודועקת למרומים.
ברקע - סקיצת
הסימפוניה החמישית
המשתרעת על פני דף
אחד בלבד

The compositional process was sectional and complex at one and the same time: from the cantors singing with religious fervor (their sources* are from Cochin, Persia, Syria, Kurdistan, Morocco), through the intensification of their intuitive renditions by means of electronic arrangement and the shaping of their "narrative" flow into five sections in a single continuity, and ending in the creation of orchestral textures. When the synchronization between the orchestra and cantors began, the original score changed into an IDEA where mathematical cognition resulted in its completion and facilitated its realization. In each performance there will still remain a spark of creativity – finding the ultimate balance between the magnetic tape and the live performers.

As regards the orchestration: the world of pitch explores and is related to the qualities of the cantorial resonances, while the textures are designed mainly from riffs producing elements of Sound and from long contrapuntal lines – together achieving the desired atmosphere.

The piano, presented as a refined percussion instrument, creates a very special counterpoint in relation to the orchestra.

The five sections (representing five basic moods) flow into one another either as an organic continuation or a contradiction. The beginning of the fifth section is more lyrical, concluding in "The Dance" in which all participate; perhaps they are dancing barefoot on the sands of the seashore? With this in mind, I used concrete percussion instruments such as shells, branches of trees and bottles of sand.

Symphonies I – IV have already appeared in CDs of "Vienna Modern Masters", as follows:

Symphony No. I VMM #2023, #3038

Symphony No. II VMM #3050

Symphony No. III VMM #3051

Symphony No. IV VMM #3053

Symphony No. V appears here for the first time. As soon as it had been produced on a CD under its label, the company came to a decision to group all five symphonies together on a single CD.

* In order of their appearance

Tsippi Fleischer conducting rehearsals with the shofar players of the "Renanot" Institute in Jerusalem, during preparations for the recording of **Symphony No. V**

Photography:
Yaacov Aviram

ציפי פליישר (נולדה 1946, ישראל)

ציפי פליישר יוצרת כבר למעלה מ-30 שנה. יצירותיה זיכו אותה בהכרה בינלאומית בהיקף גדול. קיבלה את הפרס על מפעל חיים מטעם אקו"ם, את פרס רוה"מ לשנת היובל למדינה, פרס אונסקו-פריס (גלימת הלילה, בהרי ארמניה), פרס אקו"ם לעידוד היצירה (הקנטטה כשני ענפים), פרס המועצה הציבורית לתרבות ולאמנות (אורטוריה 1992-1492), מלגות מטעם ממשלות פינלנד, ארה"ב, גרמניה ועוד.

יצירותיה מופיעות על גבי תקליטורי OPUS ONE (ארה"ב), VIENNA MODERN MASTERS (אוסטריה), AULOS (גרמניה).

ציפי פליישר נולדה בחיפה. השלימה שם לימודי פסנתר פורמליים בקונסרבטוריון ע"ש רובין בצד לימודי התיכון בביה"ס הריאלי העברי בחיפה במגמה המזרחנית. תאריה האקדמיים כוללים: תואר ראשון בתיאוריה, קומפוזיציה וניצוח מטעם האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בירושלים, תואר ראשון בלשון עברית, בשפה וספרות ערבית ובהיסטוריה של המזרח התיכון

מטעם אוניברסיטת ת"א; תעודת מורה מוסמך למוסיקה מטעם המדרשה למוסיקה בת"א;

תואר שני בחינוך מוסיקלי מטעם אוניברסיטת ניו-יורק (NYU); תואר שני בבלשנות שמית

ציפי פליישר

בזמן קבלת פרס רוה"מ (1998)

ציילום: דינה גונה

עברית

ציפי פליישר - סימפוניות V - I

1 סימפוניה מס' I (1995) (אופוס 33) [10:12]

גבישי מלח

התזמורת הפילהרמונית של ורשה, זראר וילגוביץ'
מרכז למוסיקה ישראלית (IMC, 1997)

2 סימפוניה מס' II (1998-2000) (אופוס 48) [10:11]

סימפונית הרכבת

התזמורת הפילהרמונית של מורביה, יזי מיקולה
מכון למוסיקה ישראלית (IMI 7242)

3 סימפוניה מס' III (1998-2000) (אופוס 49) [16:59]

אודות יופי

אקספוזיציה ראשונה [06:39]

אקספוזיציה שנייה [03:40]

אקספוזיציה שלישית [06:40]

התזמורת הפילהרמונית של מורביה, יזי מיקולה
מכון למוסיקה ישראלית (IMI 7243)

6 סימפוניה מס' IV (2000) (אופוס 51) [23:05]

צל חולף

סולנים: איל סלע, כלי נשיפה אתניים
ינון מועלם, כלי הקשה אתניים

נגני התזמורת הפילהרמונית של פראג, יזי מיקולה
מכון למוסיקה ישראלית (IMI 7265)

7 סימפוניה מס' V (2002-2004) (אופוס 54) [17:15]

קולאז' ישראלי-יהודי

התזמורת הפילהרמונית של מורביה, מירקו קרייציץ'
בשילוב סרט מגנטי המבוסס על גירסאות "כל נדרר"
עם קולו של שלום חנוך, ונגינת שופרני מכון "רננות" בירושלים
מכון למוסיקה ישראלית (IMI 7537)

תזמון כללי 77:47

פיקוח הקלטה וחיתוך:

סימפוניה מס' 1: קליטורד CD, ורשה
סימפוניות מס' 2, 3, 5: פרנטישק פאול
סימפוניה מס' 4: יובל קרין ויזי זומאץ'
הסרט המגנטי לסימפוניה מס' 5
הוכן בשיתוף עם ידידי פייר *

עריכה סופית ובישול התקליטור:
פרנטישק פאול

אנגלית: גילה אברהמסון

עיצוב גרפי: אסתר מדר

הדפסת החוברת: דפוס מאי, תל-אביב
ייצור התקליטור: CDI, כרמיאל

פיקוח הפקה כללי: ציפי פליישר

* הסטודיו למוסיקה אלקטרונית של
"אנסמבל המאה ה-21", יפו

מטעם אוניברסיטת ת"א; תואר שלישי במוסיקולוגיה מטעם אוניברסיטת בר-אילן. עבודת הדוקטורט שלה התמקדה בחשיפה היסטורית של מקורות האופרה מדיאה מאת כרוביני, וניתוחה המעמיק תוך מיזוג שיטות הניתוח של היינריך שנקר ויאן לה-רו.

פליישר היא אחת התורמות הפעילות ביותר לקשר היצירה והחינוך המוסיקלי בישראל; טיפוח כישורי הירמון [THE ABILITY TO HARMONIZE], הובלת חקר הזמר העברי אל עבר תיאורו ההיסטורי-סגנוני המלא והסינתיזה בין מזרח ומערב - כל אלה הולידו תחת ידיה דורות של מוסיקאים (מנצחים, מלחינים ומחנכים). בשנים הקרובות יתפרסמו כתביה בנושאים הללו: ספר הזמר על פני 120 שנות התפתחותו המוסיקלית היסטורית (הראשון בהיקף שלם על הזמר העברי), הספר ללימוד הירמון שירים (שיטה שפיתחה) ומונוגרפיה על שפתו ההרמונית של מתי כספי.

לאחר עיסוק ענף בהלחנותיה במיצוי של קשרי ערב-מערב - וזאת בז'אנרים מגוונים, מקדישה עכשיו ציפי פליישר את מירצה לליבון אידיאות פילוסופיות-רוחניות תוך הלחנות רחבות מימדים של אופרות וסימפוניות. באוקטובר 2002 הועלתה בבכורה עולמית האופרה קין והבל (הפקה משותפת לביאנלה הבינלאומית למוסיקה בת זמננו במוזיאון ת"א ולחג המוסיקה הישראלית בתיאטרון ירושלים); היא משלימה עתה את הלחנת האופרה הקאמרית ויקטוריה (בעקבות הרומאן של סמי מיכאל על חיי היהודים בעירק). הדרך מובילה לסימפוניות נוספות ולגרנד-אופרה באכדית.

בצד כל זאת היא מקבצת עתה יצירות קטנות יותר לשני אלבומים שיופיעו לאחר תקליטור זה, הראשון שבהם דוקומנטרי והשני אינטרוספקטיבי. התקליטור הדוקומנטרי הוא אוסף של חלק מגירסאות המחזור **נערה פרפר נערה** בשפות שונות ובהרכבים רבים - זוהי יצירה אחת במיגוון של איטרפרטציות המכילה כבר היום חומר לתקליטור שלם. האלבום הכפול האינטרוספקטיבי שיופיע אחר כך יאפשר הצצה אל הזוויות הנפשיות-מוסיקליות מהן קורצו יצירות וקאליות דרמטיות מאז סוף שנות התשעים לטקסטים של משוררים כ-Paul Verlaine, אלזה לסקר-שילר, דן פגיס, אורי-צבי גרינברג, פנחס שדה, אבות ישורון.

Handwritten musical score for Symphony No. 1, Movement I. The score is for Flute 1, 2, 3, 4, Alto Flute, Oboe 1, 2, 3, 4, and Bassoon. The tempo is marked 'Allegro' and the key signature is one sharp (F#). The score includes various dynamics such as *mf*, *p*, *mp*, *ff*, and *pp*. There are also handwritten notes like 'less aggressive' and 'for flutes'. The score is numbered 13 at the top right.

מתוך כתב יד
פרטיטורת
הסימפוניה
הראשונה: בולטת
טקסטורת
"מגמת" החלילים

From the
manuscript of
Symphony No.
1: the sweep of
the three flutes
is striking

מירקו קרייצ'י

(סימפוניה מס' 5)

יליד סלובקיה, 1968.

סיים בהצטיינות את הקונסרבטוריון
והאקדמיה של ברטיסלבה בניצוח
ובקומפוזיציה.

מתמחה ברדיו הסלובקי
בהקלטות המשלבות טכניקות אולפן
מתוחכמות.

ניצח על מספר תזמורות
בסלובקיה ובצ'כיה איתן סייר
ברחבי אירופה.

יזי מיקולה

(סימפוניות מס' 2, 3, 4)

יליד פראג, 1961.

בוגר האקדמיה למוסיקה של פראג
ובעל תואר דוקטור ללימודי
האמנות. מתמקד בניצוח אופראי
וסימפוני. משמש כמנצח ראשי
ב-State Opera של פראג
ונוסע עם הפקותיה ברחבי העולם.
הופיע בראשית שנות ה-90 עם
יהודי מנוחין בפריס.

הירבה להקליט רפרטואר עכשווי
בשביל חברת

Vienna Modern Masters

ז'ראר וילגוביץ'

(סימפוניה מס' 1)

יליד צרפת, 1945.

בוגר ה-Conservatoire של פריס
בו זכה במספר פרסים.
תלמידו של סרג'יו צ'ליביד'קה.
מתמקד בניצוח תזמורות קאמריות
וסימפוניות ואת עיקר עבודתו
בתחום זה הוא מקיים בפסטיבלי
קונצרטים ובסדנאות בצרפת,
שווייץ ופולין.

סיפורו של התקליטור (ציפי פליישר, יולי 2004)

הרצון לעסוק במדיום הסימפוני החל לקנן בי לאחר סיום הפקת אורטוריה 1492-1992.

עוצמת המדיום עוררה התרגשות רבה, משכה אותי מאוד. שהייתי אז בתוככי העבודה על סדרת ארבע המוליטימדיות בשפות שמיות עתיקות ואי אפשר היה בדיוק לעצור את התהליך של יצירת המוליטימדיות שהיה בעיצומו. אבל אפשר היה כבר לחלום בהקיץ, לשמוע את הצלילים בשמיעה פנימית, את התזמורת הסימפונית מתדפקת על הדלת. מיד ידעתי שלכל סימפוניה יהיה שם פיוטי וכל אחת תוקדש לדמות בעלת משמעות בחיי.

וכך, בקיץ 1995, נולדה **הסימפוניה הראשונה** במושבת ההלחנה שבה זכיתי לשהות בקליפורניה. אז גם החל המסע שלי בז'אנר האופראי, הולחנה האופרה הראשונה - **מדאה**. הסימפוניה הראשונה פסטורלית באופיה וכתרתה הפיוטית **גבישי מלח**. היא מוקדשת לזכר המפגש המרגש עם הילד מכיתה א', **שמעון נובומיאסט** (לימים מדען הרובוטים בעל השם העולמי והמשורר שמעון נוף), "התלמיד הכי טוב בכיתה" שזכיתי ליחסו המיוחד בהיותנו ילדים. גילינו זאת יחד לאחר 40 שנה באירוע של בוגרי המחזור בחצר בית הספר הריאלי בבית-בירס בחיפה (1994).

לאחר שהוקלטה הסימפוניה ב-1996 עם הפילהרמונית של ורשה, היא בוצעה בארצות הברית (שיקאגו, פברואר 1998).

העוצמה הפסטורלית נובעת משני בסיסי הכוחות שבטבע זה אל מול זה: הסטבילי והמובילי. "הסטבילי" כתוב לחצי אחד של התזמורת ובו תשתית עקבית של המיתרים עם ההקשה, "המובילי" כתוב לחצי השני של התזמורת והוא מתפרץ בגלים. בין השניים - כמה רכיבים זעירים בתנועה מתונה ("מגמת" החלילים, הפגוט "המצבר", דקירות הפיקולו-משולש-קונטרבס ועוד).

מימין - ילדי כיתה א' בחצר כיתות היסוד של ביה"ס הריאלי בחיפה, 1952, סניף הדר הכרמל (בקרבת "בית וולפסון").

שני הילדים הקיצוניים מימין - שמעון (עומד) וציפי (יושבת)

למעלה - תקריב מתוך תמונת ילדי כיתה א'

Above - a close-up of the two children

יוסי פפּו-לווי

מאפריקה
From Africa

מסין
From China

הסימפוניה השנייה

המכבירה שימוש בכלי ההקשה, כותרתה **הרכבת**, והיא מוקדשת לותיק שבין הקולגים שלי - ידיד עוד מימי העיסוק הפעיל במוסיקה קלה - המתופף **יוסי-פפּו לווי**. לפפּו יש הסגולה לשמור אמונים בפתיחות הלב כדי לעבור איתי את כל הדרך, בכל מצב ובכל עיסוק. בכל קרון מקרונות "הרכבת" אנו חווים ריגוש-חיים אחר, אי לכך אופיה דרמטי.

מהלך הרמוני אחד מתנהל למן תחילת הסימפוניה ועד סופה, ושקשוק הרכבת הוא כעין מוטו שעוטף את המסע ברגעי ההתחלה והסוף. בהירות של ייחוד תזמורתי אופייני לכל "קרון"; ואלה הן שש החטיבות ללא חציצה ביניהן:

- א נסיעת הרכבת (פתיחה)
- ב הוקטור המונוטוני של השכל
- ג שכרון האהבה
- ד אימתני אכזריות
- ה דיפרסיה
- ו הרכבת נוסעת, עמוסה (סיום)

יוסי פפּו-לווי
הוא מתופף
רב השראה ורב
יכולת: יפתיע
אותך במיגוון של
סגנונות ותופים

הסימפוניה השלישית

אודות יופי. היופי שמדובר בו הוא התגלית שלי את היופי הבלתי נלאה שבכל זאת הוא מנת חלקנו בעולם הזה. חברו אל מימושו שניים - הן דמותה של המחנכת האידיאליסטית **מרים הד-אופנהיים*** שלה מוקדשת הסימפוניה, והן הלם היופי שחשפתי בביקורי בארמונות של סנט-פטסבורג (אוקטובר 1998). מרים מסמלת עבורי את היופי הפנימי ואילו לנינגרד את היופי החיצוני.

סימפוניה זאת היא פוגה מולטי-תימאטית, העושה שימוש רפסודי בכלי התזמורת. ההיקסמות מן היופי הביאה לכתיבת 24 נושאים המשתבצים בתוך שלוש אקספוזיציות. הנושאים מציירים דימויים תוך שימוש בצבעי הכלים השונים. בפסגתם הנושא ה-24 - כינתי אותו Scene of Vitality: הוא הארוך ביותר והפרוע מכולם (פסאזים וירטואוזיים בירידה שבולטים בהם צבעי הפסנתר והמרימבה); הוא מופיע בין האקספוזיציות וב-Finale.

אל כל ההתרחשויות הזאת מצטרפת "קבוצת אווירה מלווה" Background Unit - פסנתר, נבל, ויבראפון, 3 גוגנים, 3 צימבלים, 4 תיבות סיניות.

17 מצבי אקורד הפתיחה בפסנתר הם הבסיס ל-Background Unit וניתן למצוא אותם בהסברים שבפתח הפרטיטורה של סימפוניה זו בהוצאת המכון למוסיקה ישראלית.

מרים הד-אופנהיים

את הסימפוניה השניה והשלישית הלחנתי בו זמנית. הרעיונות מילאו אותי, והעיסוק בשתיהן ממש ביחד, מעצם השוני הכביר שביניהן, הביא דווקא לפריון בלתי יתואר. בשבוע החנוכה, דצמבר 1998, הכינתי באינטנסיביות רבה את השיטה הראשונית לשתיהן בשהייה מיוחדת בבית דניאל שבזכרון יעקב, ובחורף דצמבר 1999 - ינואר 2000 השלמתי את הפרטיטורות בשהייה ארוכה יותר בחוף נחשולים. נזקקתי להתבודדות עזה ומוחלטת כדי להיות מסוגלת לכלכל את הצורך בהשלמת שתי ההלחנות גם יחד, ורעבתי רעב גדול בין שני מועדי הקתרזיס ההלחנתי. שתי הסימפוניות הושמעו בבכורה עולמית ב"פסטיבל החמישי למוסיקה חדשה" בצ'כיה (Olomouc), בקיץ 2000 בחודש יוני. אז היכרתי את המנצח Jiří Mikula.

* מרים נפטרה

בקיץ 1998.

בשנים 1993-1996

שיתפנו פעולה

בפורומי הזמר

הגדולים, אירועים

שהפקתי עם

הסטודנטים במכללת

לוינסקי לחינוך.

היופי הפנימי

של המחנכת

הדגולה מרים

הד-אופנהיים

חודר אלינו מתוך

מבט עיניה

עוד בינואר 1997, בחורף ירושלמי מהביל שמעתי את נגינתו של הוירטואוז האירי רוס דאלי, המנגן בכלי מיתר ופריטה מהמזרח הקרוב ומאגן הים התיכון. מאז המשכתי בגלי העומק שבנפש, לרצות ולהגיע אל מלאכת ההלחנה של **הסימפוניה הרביעית**. עולם המזרח, שבו אני שתולה, לא הירפה.

נגעתי מקרוב בנגינתו של רוס דאלי - הגעתי אליו לכרתים - וההשראה גברה. באוקטובר 2000 מצאתי את עצמי על חוף הים התיכון בשבי ציון, עם דקלים בשמש סתיו ישראלית, מלחינה בלהט במשך ימים ספורים, את הקו המלודי המתמשך בעל האופי האדיטיבי, נטול גבולות הצורה המערבית, ומיד מתזמרת אותו לתזמורת מיתרים עם תוספות קלות, במצלולי הרמוניות חלולות. ייעדתי מקום מיוחד לשני סולנים אתניים מאלתרים - האחד בכלי נשיפה מעץ והשני בכלי הקשה. היה טוב לשקוע בתוך מצב הרוח הזה ממש בדיוק בימים של פרוץ אינתיפאדת אל-אקצה. בכל זאת זו קבעה את גורל שמה הפיוטי של הסימפוניה - **צל חולף**, מתוך אמונה שהצל יחלוף. היום דומה לעתים שהוא הופך לחשכה. חזרתי הביתה לחיפה עם השיוטה והשלמתי את הפרטיטורה המלאה.

חברת התקליטים האמריקנית היוקרתית Opus One ממוקמת בניו-יורק בלב העולם המערבי הממוסחר, ולמרות זאת היא שומרת על קו אמנותי מוקפד מזה עשרות שנים. נשיא החברה, המלחין מקס שוֹבֵל, כתב לי מכתב מחמיא כששמע את הרוח המיוחדת של האזור הנושבת מתוך המוסיקה שלי והחליט להפיק את התקליטור הראשון

מיצירותי. אכן אופיה של הסימפוניה הזאת אקזוטי במיוחד והיא מוקדשת **למקס שובל** כמתנת תודה. היא מבוצעת בתקליטור זה עם נגני הפילהרמונית של פראג בצירוף הסולנים הישראלים איל סלע (נשיפה) וינון מועלם (הקשה).

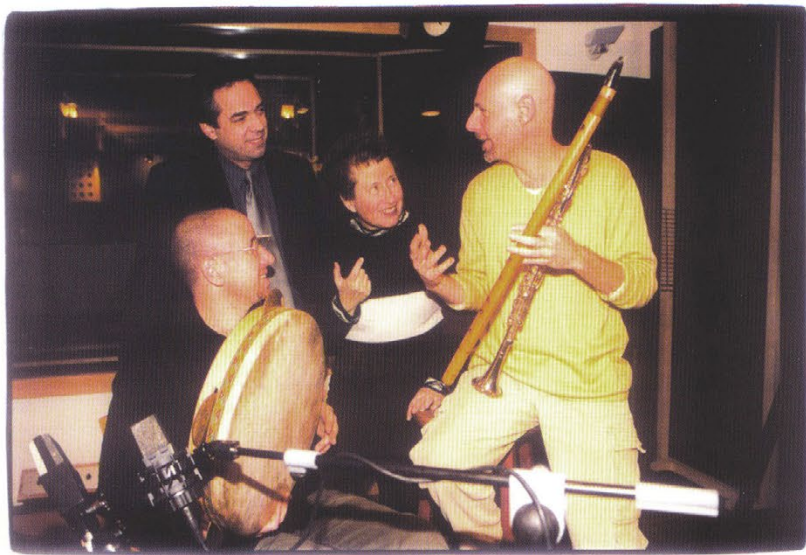
כתבתי בפרטיטורה הנחיות לסולנים המאלתרים שהן בקורלציה לפעילות התזמורת. זאת אומרת המוסכמות התהפכו: יצירת הליווי קדמה לסולן, בתוך רקמה הומופנית. אנו צפויים אם כן לסולן שונה בכל ביצוע וביצוע. תפקיד התזמורת רשום במדויק במלואו. בתוך המכלול ההומופוני תפקיד הליווי התזמורתי מלודי מאוד. אל הרכב המיתרים

מקס שובל

המלחין **מקס שובל**, נשיא חברת Opus One המצניע לכת, מקפיד בבחירת המוסיקה לתקליטורי החברה

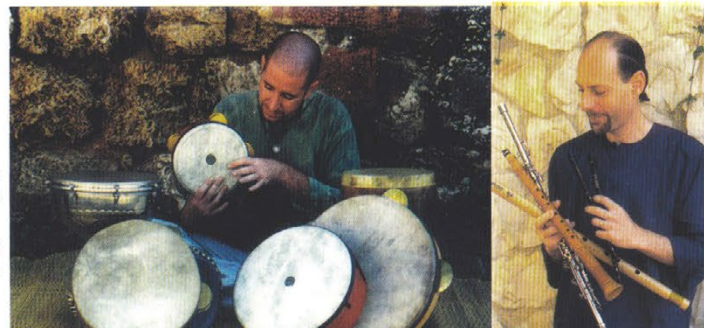
מימין - האודו הניגרי שצליליו נשמעים בסימפוניה הרביעית The Nigerian udu, heard in Symphony No. IV

צילום: דינה גונה

הקוהרנטי מצטרף unit מיוחד של קונטרבס עם נבל שהוא כעין תא מלודי בין אוסטינו לנקודת עוגב, והוא אינו חוזר אף פעם במדויק. כלי הנשיפה לפי סדר הופעתם: בנסארי (חליל הודי), קלרינט תורכי. כלי ההקשה לפי סדר הופעתם: זאָרב (תוף פרסי), אידו (תוף ניגרי שצורתו כעין גביע יין גדול), דרבוקה פקיסטנית, מְזָהר (תוף-מסגרת תורכי), קחון (כלי ספרדי בצורת תיבת עץ).

סימפוניה זו היא אורגאניזם נושם אחד מתחילתה עד סופה שחצוי לשניים על-ידי שתי דקות של נגינת שני הסולנים בלבד - לפני כניסת התזמורת שמיד מופיע בתוכה לראשונה הקלרינט התורכי. האורגאניזם הזה מתפתח מן הרגוע אל הסוער, ובפינאלה אנו עדים לפתע לסערה חריפה ומפחידה. תנועת שלושת האבובים מסמלת את המחשבה אודות הצל החולף.

מימין -
איל סלע

משמאל -
ינון מתעלם

נעה יפת

התהליך הקומפוזיטורי ארך שנתיים מלאות, ממאי 2002 עד מאי 2004, כשחוברים אל "הקתרזיס המפורק" אולפנים משוכללים מכמה סוגים בישראל ומחוצה לה, עבודה בירושלים עם קבוצת השופרנים וכן שהייה לצורך כתיבת טיוטת התזמור במשכנות "קשת אילון" בגליל המערבי.

מדובר איפוא בתהליך קומפוזיטורי מפורק ומורכב כאחת: מהחזנים השרים בהתרגשות (המקורות הם - לפי סדר הופעתם - מקצ'ין, פרס, סוריה, כורדיסטן, מרוקו), דרך העצמת האינטואיציות שלהם בעיבוד אלקטרוני ועיצובן בדרך "הסיפורית" של חמש חטיבות בהמשכיות אחת, וכלה ביצירת המירקמים התזמורתיים. משהחל הסינכרון בין התזמורת לחזנים הפכה הפרטיטורה הראשונית ל**אידיאה**, כאשר הקוגניציה המתמטית מביאה להשלמתה ומאפשרת להוציא את הרעיון מן הכוח אל הפועל. ובכל ביצוע יווטר עדיין שביב של יצירותיות - מבחן האיזון הסופי בין הסרט המגנטי והמבצעים החיים.

מימין - בזמן החזרות בירושלים עם שופרני מכון "רננות", אשר הרוח הפולקלורית אופיינית להם

צילום: יעקב אבירם

אשת הרוח **נעה יפת** שינתה את חיי פתאום, ודווקא מיד לאחר מותה (נפטרה בפברואר 1999). הקשירה החזקה שקשרה בחייה בין מוסיקה ליהדות (כנדבכי עולמה התרבותי-ישראלי), וזאת גם כמחנכת דגולה, האיצו בה לצבור כל חייה בתאוה אוצרות רוח. מיקמתי אותם בפינה מיוחדת לזכרה במכללת לוינסקי לחינוך. ואז, בזמן סידור הארון מעזבונותיה מצאתי עצמי נוברת לילות שלמים בתוכם. ממש כך - החמצתי את הרגע שהעייפות מבקשת את השינה וכבר נשארתי ערה עד לבוקר - ומסביבי אינסוף רוחני בכתובים שמציף אותי. לא יכולתי שלא לפרוץ בדעתי קדימה עם **הסימפוניה החמישית**, שתהא מוקדשת לה - ושמה **קולאז' ישראלי-יהודי**.

ארבעת ערוצי השמע הקולחים מקיפים את האוזן מכל עבר; הם מפתחים מבחינה רטורית-דרמטית מבעים שמתקדמים מן האידיאל של הבנייה - אל מאבק ההישרדות - ועד להרגעה המיוחלת, שאולי תלווה אי פעם את כל מי שחי כאן בארץ. באמנות יותר קל מאשר במציאות...

היצירה הוזמנה לבכורה עולמית על ידי התזמורת הסימפונית ירושלים והיא מונצחת ביוזמתה של חברת Vienna Modern Masters עוד קודם לכן בתקליטור זה בביצוע הפילהרמונית של מורביה. אל התזמורת מצטרפים נגני השופרות ממכון "רננות" בירושלים וכן רכיבי הסרט המגנטי הדומיננטי עם נוסחי "כל נדרי" בתפילות היהודים (עושר המקורות של פייטני ישראל יוצאי ארצות המזרח בולט) וקולו של חלוץ הרוק הישראלי - האמן החשוב שלום חנוך, שחוזר ואומר "כן, המצב קשה". זוהי הסימפוניה ברוח אתנית בין החמש.

באשר לתזמור: ה-World of Pitch שאול מנבכי לבם המצטלצל של הפייטנים, והטקסטורות מעוצבות בעיקר מ-riffs יוצרי בלילי סאונד ומקווי קונטרפונקט ארוכים כחלק מן האווירה המתבקשת. הפסנתר ככלי הקשה מעודן, יוצר קונטרפונקט מיוחד במינו ביחס לתזמורת. חמש החטיבות (המשולות לחמישה מצבי-רוח בסיסים) זורמות זו אל תוך זו בקשר של המשך אורגאני או ניגוד. תחילת חטיבה חמישית בולטת באופיה הלירי והסיום הוא ב"מחול" ("The Dance" בפרטיטורה) שמשתתפים בו כולם. אולי הם רוקדים על חולות הים ברגל יחפה? - השתמשתי שם בכלי הקשה קונקרטיים כצדפים, ענפי עצים ובקבוקי חול.

סימפוניות I - IV כבר הופיעו בתקליטורי חברת Vienna Modern Masters כדלקמן:

סימפוניה I VMM #2023, #3038

סימפוניה II VMM #3050

סימפוניה II VMM #3051

סימפוניה IV VMM #3053

סימפוניה V מופיעה כאן לראשונה. ברגע שנסתיימה הפקתה לתקליטור מתוצרת החברה - הוחלט לכנס את כל החמש בתקליטור אחד.

מפולין
From Poland

מתימן
From Yemen

שופר עשוי מקרן איל
A shofar made from a
ram's horn

ממרוקו
From Morocco

The shofar symbolizes a particularly ancient facet of Jewish liturgy. The many types of shofar of varied color and shape together make for a coherent dramatic sound as part of the musical style of Symphony No. V

השופר מסמל רובד עתיק במיוחד בליתורגיקה היהודית. שלל סוגי השופרות, בצבעים ובצורות, הופכים מיקשה צלילית-דרמטית אחת כחלק מן הסגנון המוסיקלי של הסימפוניה החמישית